

Байрона. Прекрасна, юна і добре освічена, Тереза стає прототипом Ади з „Каїн”, Мірри з „Сарданапала”. Під її впливом Байрон перекладає з італійської мови Данте й Пульчі. На її прохання пише „Пророцтво Данте”. На її вимогу тимчасово припиняє роботу над „Дон Жуаном” який Терезі здається аморальним. Тереза глибоко вивчала твори Байрона, шукаючи в його героях ключі до душі поета.[1;7-8]

Які різні особистості, які різні долі, різні творчі шляхи, але їх всіх пронизало це чудесне почуття - кохання. Воно не залишило байдужим жодного з них. Свої почуття вони висвітлювали у творах. Незважаючи на те, чи одна жінка була у житті письменника, чи їх було декілька, ми помічаємо, що вони мали колосальний вплив на своїх коханих. І завершити варто словами Стендаля: «Так, половина — до того ж прекрасна половина життя залишається прихованою для людини, яка не любила з пристрастю».[7]

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Байрон Дж. Дон Жуан: Поема/ Пер з англ. С. Є. Голованівського; Передмова С. Д. Павличко. - Харків: Фоліо, 2001. - С. 7 - 8
2. Байрон Дж. Стихотворения, поэмы, драматургия/ Пер. с англ.(Коментарии О. Дорофеева). - М.: "РИПОЛ КЛАССИК", 1999. - С. 7 - 8
3. Бальзак Оноре де Твори: Людська комедія: Етюди про звичаї: Сцени воєнного життя: Сцени приватного життя/ Пер. з фр.(Передмова Д. В. Затонського).- В 10 Т. -Т. 1. - К.: Дніпро, 1989. - С. 8 - 9
4. Стендаль Красное и черное/ Пер. с фр. С. Боброва и М. Богословской . - М.: Правда, 1989. - С. 7
5. Стендаль Собрание сочинений /за ред. Ефимова .- У 15 Т. - Т.1. - Москва: Правда, 1959 . - С. 7
6. www.cyclop.com.ua/content/view/323/1/1/46/
7. www.citaty.info/man/frederik-stendal-mari-anri-beil

Кондратюк Г.

Науковий керівник – асист. Сеньовська Н. Л

ЧЕРЕЗ ТЕРНИ ДО ЗІРОК

У кожної людини – своя земна орбіта. В однієї – висока, окрилена, в іншій – низька, приземлена. Іван Антонович Климишин, наш земляк із села КутискиЛановецького району, без сумніву, належить до перших. Цей видатний син Тернопільщини – доктор фізико-математичних наук, професор Прикарпатського педагогічного університету ім. Василя Стефаника, учений-астроном зі світовим ім'ям, автор 75 монографій (враховуючи перевидання) та науково-популярних книг із космічної газодинаміки, історії та теорії календаря, історії астрономії, окремих аспектів релігієзнавства.

Водночас, поруч із землею, має Іван Антонович і «свою» небесну орбіту. Десь там, у глибинах Всесвіту, є планета, яку назвали «Климишин». Небагато землян удостоюються такої честі – мати «свою» планету, а за життя – ще менше.

Доробок вченого не обмежується площиною точних наук. Іван Антонович також є талановитим педагогом. Проте, саме дослідження особливостей його педагогічної діяльності залишається на сьогодні відкритим питанням.

Мета статті – охарактеризувати значення доробку І. А. Климишина для розвитку освіти України.

Батько Івана Антоновича – Антон Васильович Климишин, простий селянин, будучи сліпим на одне око, вмів визначати час за зірками, з точністю до декількох хвилин. Ось таким був його заповіт: «Я в цю зоряну глибину лише задивляюся, а ти спробуй з'ясувати, щовоно там і до чого...» [3, с123]

Педагогічну діяльність І. А. Климишин розпочав восени 1956 року. Як практикант Львівського державного університету, він читав лекції і проводив лабораторні роботи, причому у значно більшому обсязі, ніж це вимагалось від аспіранта.

Крім того, в Івана Антоновича, за його словами, був величезний досвід спілкування зі школярами – він же «провів за час перебування у Львові близько 450 екскурсій в астрономічній обсерваторії, були зустрічі з учнями» [3, с. 159]. Зрештою, молодий педагог вже тоді відзначався неабияким хистом популяризації астрономії.

У 1956 році в Івана Климишина діагностували кавернозний туберкульоз легень. Відповідно, в подальшому йому, як хворому, участь у педагогічному процесі була фактично

заборонена. І все ж, невеликий цикл занять йому вдалося проводити. Талановитого викладача особливо полюбili працівники і студенти географічного факультету Львівського державного університету. У своїх спогадах вони говорять про його доброту, мудру принциповість, фанатичне захоплення астрономією та фізикою, яке зумів передати багатьом вихованцям. Таку відданість обраній професії сам Іван Антонович пояснює дуже просто: «Творець дав мені певний талант, і я був зобов'язаний його реалізувати на користь спільноти, в яку Він мене закинув. Оце й уся моя філософія» [3, с 143].

На щастя, восени 1973 року головний лікар Львівської обласної туберкульозної лікарні В. М. Кишакевич прийняв рішення зняти його з тубобліку («орієнтуючись більше на самодисципліну хворого, ніж на реальний стан речей – бо ж каверна, хоча і прилікована залишалася» [3, с 190].

З 1974 року Іван Климишин розпочав педагогічну роботу (у повному обсязі!) в Івано-Франківському педагогічному університеті. Із 1993 року Іван Антонович працює в Прикарпатському університеті ім. В. Стефаніка. Він викладав астрономію та астрофізику. Був куратором, якого досі пам'ятають та люблять колишні студенти. Із 1991 року Іван Антонович за сумісництвом – професор Теологічної Академії УГКЦ.

У своїх працях педагог вперше порушив на сучасному рівні проблему об'єднання науки і релігії. Саме у його підручниках обґрунтовано необхідність припинення їхнього вічного конфлікту.

Цікавим є його наукове обґрунтування існування Бога. У 5-му перевиданні книги «Вчені знаходять Бога»[2], І. А. Климишин сформулював теорію «Формули Творця» у якій доводить існування вищого розуму, поєднуючи мистецтво гармонійного співіснування науки і релігії.

Іван Антонович не лише вносив пропозиції стосовно шкільної програми з астрономії. Він є автором підручників та посібників для середньої школи. Ця частина його доробку особливо цінна, оскільки в умовах інформаційного суспільства навчальна книга повинна відображати найважливіші наукові досягнення. Вагомим у роботах професора Климишина було те, що діалектика розвитку астрономічної та фізичної науки знайшла своє відображення у шкільному підручнику. Вчений забезпечив гармонійне поєднання науки та релігії у шкільній програмі. При підготовці книг для учнів Іван Антонович керувався принципами науковості, доступності, зв'язку з життям.

Отже, Іван Антонович Климишин зробив вагомий внесок у розвиток освіти в Україні, зокрема: запропонував Концепцію розвитку астрономічної освіти у нашій державі; створив підручники і навчальні посібники для середньої і вищої школи; був віце-президентом Ради з підготовки астрономічних кадрів при АН СРСР (1976–1983), президентом Комісії з історії астрономії при АН СРСР (1981–1986). Двічі, в 1994 та 1995 роках, Американський біографічний інститут назвав І. А. Климишина Людиною року.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Астрономія: Підручник для 11 класу загальноосвітніх навчальних закладів / І. А. Климишин, І. П. Крячко. –К.: Знання України, 2002.–192 с.
2. Климишин І. А. Вчені знаходять Бога / І. А. Климишин. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2004. – 96 с.
3. До зір – через терня: повість-діалог / Г. Кичук, І. Климишин. . – Тернопіль: «Збруч», 2011. – 343 с.
4. Климишин І. А. Історія астрономії / І. А. Климишин. – Івано-Франківськ : видавництво ІФТКФІ, 2000. – 652 с.

Костюк Ю.

Науковий керівник –доц. Розумович О. А.

ЕПІКУР: ІЗ ПЕРШИХ УСТ

Хоч моє ім'я стало символом способу життя, який важко співвідноситься з культом розуму, я філософ на ймення Епікур, і сьогодні я приніс вам яблуко із свого Саду. Ви можете не повірити, чи сказати, що це не надто грецький фрукт, але звідки знати, чи немає у цьому яблуці кілька атомів з тих оливок, що росли у моєму саду попід муром? Адже Всесвіт – вічний і безкінечний, ніщо не з'являється із нічого, ніщо не зникає без сліду.